

B μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν·
 σὺν γὰρ ἀνδρεία καὶ ὁ λυσιμελής Ἔρως
 ἐνὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν.' (Carm. popul. 44 Bgk.
 II p. 205 D.)

5 Ἄντων ἦν ὄνομα τῷ ἐραστῇ τῷ δ' ἐρωμένῳ Φίλιστος, ὡς
 ἐν τοῖς Αἰτίοις Διονύσιος ὁ ποιητῆς ἰστόρησε. παρ' ὑμῖν
 δ', ὦ Πεμπτίδη, τοῖς Θηβαίοις οὐ πανοπλία ὁ ἐραστής
 ἐδωρεῖτο τὸν ἐρώμενον εἰς ἄνδρας ἐγγραφόμενον; ἤλλαξε
 δὲ καὶ μετέθηκε τάξιν τῶν ὀπλιτῶν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Παμ-
 10 μένης, Ὅμηρον (B 362) ἐπιμεμφάμενος ὡς ἀνέραστος, ὅτι
 κατὰ φύλα καὶ φρήτρας συνελόχιζε τοὺς Ἀχαιοὺς, οὐκ
 ἐρώμενον ἔταπτε παρ' ἐραστήν, ἴν' οὕτω γένηται τὸ

ἄσπις δ' ἀσπίδ' ἔρειδε κόρυς δὲ κόρυν' (N 131. Π 215),

μόνον ἀήττητον ὄν πάντων τῶν στρατηγημάτων. καὶ
 C γὰρ φυλέτας καὶ οἰκείους καὶ νῆ Δία γονεῖς καὶ παῖδας
 16 ἐγκαταλείπουσιν· ἐραστοῦ δ' ἐνθέου καὶ ἐρωμένου μέσος
 οὐδεὶς πώποτε διεξῆλθε πολέμιος οὐδὲ διεξήλασεν· ὅπου
 καὶ μηθὲν δεομένοις <ἔπεισιν> ἐπιδεικνύναι τὸ φιλοκίν-
 δυνον κἀφιλόψυχον· ὡς Θήρων ὁ Θεσσαλὸς προσβαλὼν
 20 τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ τὴν εὐώνυμον καὶ σπασάμενος τὴν
 μάχαιραν ἀπέκοψε τὸν ἀντίχειρα προκαλούμενος τὸν ἀντε-
 ραστήν. ἕτερος δέ τις ἐν μάχῃ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ὡς
 ἔμελλε παίσειν αὐτὸν ὁ πολέμιος, ἐδεήθη περιμεῖναι μι-